

# LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»



## PREU DE SUSCRIPCIÓ

1 peseta trimestre  
1'25 id. id.  
1'50 id. id.

Un número 10 céntims

## ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

Any VI.

Diumenge 16 de Abril de 1899

## ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin á la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanar,

Núm. 252.

## ALTRE VEGADA?

Avuy que en lo ordre polítich y fins en l' ordre moral y social tot se permet, y principalment á la tempsa periódica; avuy que tenim un govern apostat pel seus contraris de reaccionari y de regionalista, sense que fins ara hagi donat probes d' esser ni una cosa ni l' altre; avuy que forman part del goern personalitats com En Durán y Bas y com En Polavieja; avuy haurá d' esser precisament quan se tractar de cohibir la propaganda catalanista?

Molt nos ho temém. Los telegrames publicats pels caris de Barcelona, parlan d' instruccions donades pel ministre de la Gobernació als Governadors de les províncies pera que suprimescan ab tot rigor la campanya separatista y l' regionalisme exagerat, que suspenso fan alguns periódichs.

No sabém que s' publiqui á Espanya cap periódich separatista. De regionalistes se'n publican molts. Lo que falta saber, lo que falta dir, es quins son los exagerats y que s' lo que s' conceptúa exagerat.

La defensa del programa catalanista desenrotllat Ara en les Assamblees que l' Catalanisme porta celebrades d' una manera pública, y ferma y constantement comentat y propagat en la premsa periódica, no pot ni deu conceptuals. Si axis no fos temps ha que se li hauria aplicat la sanció de la llei, y axó no ha fet ni en circumstancies ordinaries ni en circumstancies extraordinaries.

¿Qué entén, donchs, lo Govern y l' ministre de la Gobernació per regionalisme exagerat? ¿Qué per separatisme?

No estant suspeses les garanties constitucionals, la propaganda y defensa de les idees polítiques, siens que vullan y se realisin ó no por medi de la imposta, sols pot y deu aplicarseli la legislació vigent, de les seves infraccions sols poden entendre los tribunals de justicia de conformitat ab les lleys, y no de uniformitat ab criteris individuals ni ab instruccions e cap ministre, que no té facultat ni de modificar les per la seva sola autoritat, ni menos d' atentar lo més mínim á un dret constitucional.

Peroxé nosaltres creyém del cas reclamar la publicació de les instruccions aludides, si es que existen, pera saber si en elles hi hò ó no extralimitació de resultats; y acudir ahont correspongui en lo primer ó podernoshi atemperar en lo segon.

Es indispensable, sobre tot als que escriuen en periódichs, saber lo terreno que trepitjan de una manera clara y positiva: lo contrari los exposaria sempre á ser víctimes del lliure albir dels qui manan.

Y à fer aquesta petició, aquesta reclamació, nos obligan les confusions y les interpretacions que fan los periódichs centralistes, principalmente de Madrid, sempre que parlen del Catalanisme y dels seus actes. Perells, tot lo que sia combatre la centralització, la uniformitat, la absorció per part de l' Estat d' atribucions que per la seva naturalesa no deuria tenir; es veient á la unitat nacional, á la integritat de la pàtria; es més que regionalisme exagerat, es separatisme.

Ara mateix; no es per ventura degut á las seves exageracions, á la atmòsfera que han fet ab tota concreta de lo que feyan, donchs no volén suposarlos ignorants, la prevenció ó amenassa que implica la susada circular als governadors civils? Qu' ha fet lo Catalanisme que no hagués fet fins ara?

Lo qu' ha fet prou ho sabém. Ha fet propaganda dels seus principis, y aquesta propaganda ha posat els y ha iret brotada fins al punt de constituir ja un perill pels qui del centralisme viuhen y ab lo centralisme prosperan. Los quatre boigs d' avans s' han juntat llegió formidable, y s' acosta l' dia qu' ab una sombra podrán allunyar per sempre més de la direcció de la cosa pública als que l' han portada á mal curas ab la seva cobdicia insaciabile.

## ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

Diumenge 16 de Abril de 1899

Deu vulga que siga aviat. Pero avans, repetim, es precís saber si en concepte del Govern, ó del ministre de la Gobernació, lo centralisme constitueix també á Espanya una *institució intangible e inatacable*.

De moment, per la part que us puga corresponderem fem nostres les següents paraules de *La Renaixensa*:

«Si l' señor Ministro de la Gobernación s' ha cregut que ns espranta ab sas disposicions contra la premsa que defensa la causa de la Nacionalitat catalana, s' erra de mitj a mitj.

Ni ns fan basarda las persecucions, ni ns engreheixen los afalachs. Lluytém fermament convensuts de que cumplim nostre deber de catalans. Estém obligats á fer lo que fém porque ns honrem ab esser fills de Catalunya, y quan se compleix un deber deu cumplirse malgrat la cridoria y las amenassas dels enemichs y les manyagás advertencias dels amicxs. Si axis no ho fessim nos avergonyírem devant de nostra conciencia.

No cerquém persecucions ni tampoch las temém. La única idea que ns guia es la noble causa del Catalanisme y aquesta es tant justa y tant santa que fins los seus enemichs fan per ella propaganda. Sino ns perseguixen la fem nosaltres, y perseguíntnos la fan ells. Sá com llá qui se'n aprofita es Catalunya, y aquest es l' únic desitj nostre.

Ja ho sab lo señor ministro de la Gobernació. Lo travall de propaganda catalanista es incessant; no s' pot interrompre. Si mercés á las sevas ordres la havém de suspender, S. E., sense darsen compte, seguirá la tasca en lo punt que nosaltres la deixém, y quan S. E. la deixi, la rependrémos nosaltres. Aixís ho férem ab en Cánovas y no s' va perdre un minut; tot va anar com una seda.

LA RENAIXENSA, donchs, seguirá son camí com fins are, sense debilitats ni defalliments de cap mena, fent bona cara al mal temps, que las contrarietats nos encoratjan donantnos forsa y dalit pera seguir defensant los drets y llibertats de nostra terra.»

J. B. y S.

## L' APLECH DE SANT FELIU DE CODINAS

Ab motiu de la inauguració de l' «Agrupació Catalanista», novament creada en aquella població, lingüé lloc lo dia 3 d' aquest mes un meeting de propaganda, en la quina hi assistiren representacions de totes las associacions y periódichs catalanistas y una gran gentada que omplia de gom a gom lo espaiós local del «Casino Feliuenc», magnificament adornat.

Lo Sr. Soler y Valcorba declará oberta la sessió, dirigint breus paraules al auditori, y va cedir la presidencia al vice-president de la Unió Catalanista Sr. Carner, qui va pregat al secretari de la Agrupació, don Joan Puigdomenech, que dongués lectura dels noms de las entitats catalanistas que s' trobaven representadas en l' acte ó que havían enviat la seva adhesió, las quals eran las següents:

Lliga de Catalunya, Centre Escolar Catalanista, Centre Català de Sabadell, Associació Popular Regionalista, Centre Catalanista de Gerona y sa comarca, Agrupació de la Ensenyansa Catalana, Agrupació Catalanista de Manyanys, Agrupació Catalanista de Vilassar, Centre Català de Mollet, Agrupació Catalanista de Falset, Agrupació Catalanista de Tarrasa, Agrupació Catalanista de Badalona, Catalunya Nova, Orfeó Català, Agrupació Catalanista de Ripollet, Agrupació Ramón Lull, Agrupació de Los Montanyenchs, Agrupació Catalanista de Cardedeu, Agrupació Catalanista del Cassino Mercantil, Associació Democrática Catalanista, Catalanistas de Caldas de Montbuy, de Castellà, de la Garriga y de Sant Quirze, Foment Regional de Berga, Centre Català de Castelló d' Ampurias, Catalanistas de Granollers, Agrupació Catalanista de Besalú, Agrupació Catalanista de Manyanys y Mestres Manyanys, Agrupació Catalanista de Sitges, Lo Catalanista de Sabadell, La Renaixensa, La Nació Catalana, La Veu del Vallès, L' Atalàtida, La Talaia Catalana, Lo Pi de les Tres Braues, La Veu de Catalunya y Lo GERONÉS.

Acte seguit se concedí la paraula als representants de diferents entitats.

D. Alfons Alsina en representació de Lo GERONÉS digué

que havíam de combatre tant ó més als enemichs de dintre, que als d' enllà del Ebre, que ni uns ni altres deuen espantarnos, sinó que hem de continuar lluytant.

D. Francesch Cambó parlant en representació de l' «Agrupació Catalanista de Besalú» digué que á diferencia d' En Cánovas que recomanava als industrials catalans que fossin cada dia més espanyols, lo que equival á dir reneguéu de vostre llengua y de vostra historia. lo Catalanisme déu incitar a que siguin cada dia més catalans.

D. Josep Mallofré en nom de *La Nació Catalana* diu que no ns hem d' engreixar ab los regeneradors d' última hora y que no necessitem la espasa bruta d' en Polavieja pera defensar á Catalunya, nos bastém nosaltres sols, y sols també hem de fer la propaganda pera desvetllar á tothom.

D. Narcís Fuster y Domingo parlà en nom de *La Veu del Vallès* manifestant que no anavam á captar vots ni á fer diputats pera proporcionar conills al govern. Combaté als que á darrera hora han pres lo regionalisme per bandera, y acabà dihen que s' necessari defensar nostre programa ab tot radicalisme.

D. Antoni de P. Campmany en representació del «Centre Català de Sabadell» digué que s' tenia de parlar poch y obrar molt. — Hem de continuar ferms en nostre programa, trayent als explotadors y lladres de la pàtria: no volguém res ab nostres enemichs.

D. Joseph Fiter Inglés, president de l' «Agrupació Protectora de la Ensenyansa Catalana», protestà de la imposició de la llengua castellana en nostra terra y demostrà las necessitat d' implantar la ensenyansa catalana en tots los rams, fent notar los disbarats que hi ha en algunes obras declarades de text. La regeneració no ha de venir de ponent, sino que l' hem de fer nosaltres mateixos.

D. Ricart Permanyer y Ayats comensà dihen que parla als feliuencs com à germans y digué que Catalunya es una Nació ab historia, dret, etz. tot propi y té per tan dret á no estar subjecte á ningú, per lo que hem de treballar tots ab coratje y sense escoltar veus enganyosas, que de tots hem de desconfiar.

D. Domingo Martí y Juliá, redactor de *La Renaixensa*, abogá també perquè fes lo Catalanisme son camí sense paciar ab ningú: que la rasa catalana ja hi es á Catalunya, pero l' hi falta l' anima, y l' hi ha de infiltrar lo Catalanisme.

D. Anton Sunyol y Pla, s' acosta l' hora de la vritat, digué, á lo que hi han contribuït forsa las etzegallades dels d' allà dalt, é hi pot contribuir la dona catalana, á la quina se dirigi perque fassi al home ben català. Censura als que may presentan cara pera sostener la palestra, trobant-ho tot mal fet, recordant que l' hi es aplicable la faula del lloro y als auells.

D. Jaume Carner y Romeu, vice-president de la «Junta Permanent de l' Unió Catalanista» resumí los notables discursos anteriors y parla de las aspiracions del Catalanisme exposades en las Bases de Manresa.

Tots los oradors foren moltas vegades interromputs pels aplaudiments del públic.

Se reuniren acabat lo meeting en l' Hostal de la Plaça Vella, abont fou servit lo dinar organitzat per la novella Agrupació. En l' acabament, D. Manel Rocamora llegí una patriòtica poesia titulada *Pasqua Florida* que fou rebuda ab forts picaments de mans.

A peu dret tots los concurrents entonarem l' himne nacional *Los Segadors*, terminant l' acte al crit de «Visca Catalunya.»

En un estol de carruatges sortirem tots los catalanistas que havíam assistit al acte, repelintse los viscas.

Rebin nostres companys de Sant Feliu una forta abraçada.

## Notes electorals

Als candidats d' oposició de que parlavam en lo numero passat se'n hi han anyudit tres més. Lo señor Gallard, pel districte de Gerona; lo señor Serraclarà, pel de Torroella de Montgrí, y l' señor Armíñan, pel de Puigcerdà. D'

aquestos, los dos primers son catalans y se presentan en nom de la fusió republicana, y l'últim es un castellà, advocat resident à Madrid, que s' presenta com à demòcrata independent.

No creyem que cap d'ells fassi gran cosa, per més que l' senyor Gallard travalla molt, com travalla també molt lo senyor Lletget à La Bisbal. Y no es perque hagin fet tart, sinó perquè aquí li compromisos polítichs venen de lluny. En proba d' axó, basti dir que al senyor Herrero lo dia que va arriar sortien à rebrel pel camí no solsament los seus amichs polítichs, sinó nada menos que l' president en persona del Circol Tradicionalista y significades personalitats integristes, à més dels republicans que hi ha qu' obertament travallan per ell.

Al senyor Lletget, à La Bisbal, lo caciquisme n' hi ha armada una altre. Ha fet demanar al senyor Silvela per no sé quanta gent d' aquell districte qu' encasillés pera senador al senyor Comte del Villar, y l' gefe del Govern diuhen qu' ha dit que no hi tenia cap inconvenient. Axis donchs, aquest senyor Comte, avans amich del marqués de Robert, que disputà l' districte al senyor Villapadierna, y avuy silvelí, quedrà content, y li pochs devots que tingués en lo districte es natural que per agrahiment votin al senyor Villapadierna. D' aquest modo quedrà més y més enrobustida la aliança de silvelins y puigcerveristes y més y més solidat lo caciquisme imperant y l' qu' ab ell turna en la disposició dels destins de la província.

Al germà del senyor Canalejas també li han promés fer lo senador, y aquest senyor s' hi ha avingut d'exant lliure al senyor Gustau Ruiz lo districte de Vilademuls.

Com presumíem, lo senyor Llorens no s' presenta per Olot, essent d' aquest modo tres los districtes en que no hi haurà lluya: lo de Sta. Coloma, lo de Olot y lo de Vilademuls.

Si totes aquestes promeses se compleixen, la candidatura pera Senadors la formaran: lo senyor Camps (Albert) y ls senyors Canalejas y Comte del Villar.

Per medi de totes aquestes conxorxes y combinacions, resultarà que dels onze representants en les Corts de la nostra província, vuit diputats y tres senadors, n' hi haurà cinc de catalans y sis de castellans, y dels primers sols tres que resideixin habitualment à Catalunya, residint los dos restants l' un à Madrid y l' altre part à Madrid y part en les Províncies Basques. Per manera, que propiament serán més representants verdaders de la Vila y Cort, que no de Catalunya ni de la província de Gerona.

Lo mateix, si fa no fa, passava à Cuba y Puerto Rico quan tenian lo dret de nombrar representants seus en las Corts espanyoles, y lo mateix hi passaria encara si aquelles illes no haguessen deixat de formar part d' Espanya.

Y unes Corts axis constituides son la representació legal del poble espanyol!

Desgraciadament, quan ha arribat la hora, s' ha vist lo que hi havia de cert en aquella representació de les Antilles, y quin era lo modo de pensar y de sentir dels seus habitants, ben contrari per cert del que la seva representació legal hauria pogut fer suposar.

Aquí, sense necessitat de que ls fets vingan també desgraciadament a demostrarlo, qualsevol persona que coneix un petit xich la província afirmara, sense por d' equivocarse, que conservadors de tots matisos y sagastins de tots colors plegats, no arriyan ni al cinquanta per cent dels carlins ni tampoch dels republicans que hi ha à la província; y aquests, ni ls uns ni ls altres tindran à las Corts cap representació.

Lo dia que per qualsevol accident lo partit carli ó república fos poder, de sagastins, de silvelins y demés parcialis de banderis se'n trobarien tant pochs, com d' isabelins ó d' alfonsins se'n trobavan à Gerona en temps del rey Amadeu de Saboya.

Y ab tot y axó, à les Corts no hi aniràn més que puigcerveristes, silvelins, canalejistes y polaviejistes representant la província de Gerona.

Davant de datos tant eloquents, no ns queda més recurs que cridar ab tota la forsa de nostres pulmons:

¡Gloria al cunericme!!

¡Visca la representació nacional!!

## EN JOAQUIM RUBIÓ Y ORS

Lo dia 7 d' aquest mes morí à Barcelona, als pochs dies d' haver pres possessió del càrrec de Rector de la Universitat, lo degà dels poètes catalans, l' inoblidable *Gayter del Llobregat*. Estava à punt de cumplir vuitanta anys y ell que tota la vida havia travallat, travallava encara. Sinó l' primer en promoure l' conreu de la llengua y les lletres catalanes, fòu lo més ferm y lo més constant de sos conreuhadors y de segur lo qui més contribuhi al renaxement de la nostra literatura nacional. Avans de la restauració dels Jocs Florals, quan eren comptats los qui escriuian en la nostra llengua, ell havia guanyat un pre-

mi en la Academia de Bonas Lletres de Barcelona (jqu' ara tot just encara dubtava si admeteria ó no travalls en català!) ab son poema *Roudor del Llobregat* y havia publicat un volüm de poesies catalanes, volüm qu' ha fet les delícies de tota la generació dels que ja aném pera vells y qu' ha encunyat de catalanisme, com hauria dit lo malaguanyat Joaquim Sitjar, a molts dels qu' avuy figuren en primer terme en lo mohiment literari y polítich de la nostra terra.

Hem dit qu' ha encunyat de catalanisme y ho sostenen: perque si bé les poesies del *Gayter del Llobregat* pertanyen à la escola romàntica y políticamente considerades no poden calificarse de tendencioses, respijan un pur amor à la terra qu' atrau y encisa y en que no fós més que per esser escrites en nostre llengua desperten sentiments patriòtics e impulsan à estimarla y à tenirla com à propia. D' axó al estudi de la llengua y de la historia catalana no hi va més que un pas, y del coneixement del passat de Catalunya y de la seva comparació ab son estat present n' havia de sortir per forsa l' anyoransa d' aquell y la aspiració à ferlo reviure.

En Rubiò, com en Milà, com N' Aguiló y com molts altres, no s' mogueren del terreno literari, pero la seva obra ha sigut lo fonament d' altres empreses, convertides avuy en reivindicacions patriòtiques de la mellor lley.

Y d' aquestes conseqüencies fatals y necessaries, En Rubiò y Ors es d' aquells que no n' ha renegat y, sense llansarshi ni molt menos, qu' à n' axó no s' portavan ni la seva edat, ni las seves aficions, ni ls seus estudis, les ha respectades y fins afalagades, com ho prova, entre altres travalls, lo seu discurs de President del Jochs Florals.

Permétisens, donchs, calificar à n' En Rubiò de bon patriota, en lo sentit que ls catalanistes donem à n' aquesta paraula, y asegar aquest mérit als que tenia com à literat y com à historiador, al bon recort de sos conciutadans.

Les seves publicacions son nombrosíssimes, y d' elles algunes molt notables especialment de carácter literari, y com à catedràtic d' Historia en la Universitat de Barcelona desde l' any 1858 era l' mestre de les generacions que à n' ella han estudiat per l' espai de quaranta anys.

A nosaltres, que 'ns comptém en lo nombre de sos dexebles y que 'ns honrávam ab la seva amistat, nos toca avuy cumplir la trista obligació de pagar un tribut à la memoria del mestre, de l' amich y del patriota, y de trametre à son fill y à tota la seva familia la sentida manifestació de nostre condol.

Al cel sia.

## Noticies

### Oficials

**AJUNTAMENT.** — *Sessió del dia 5 de Abril.* — (2.<sup>a</sup> convocatoria). — Reunits 5 concejals, baix la presidencia del Arcalde señor Boixa, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.  
Id. comptes de import total 652'32 ptas.  
Id. l' extracte dels acorts pera sa publicació en lo *Butlelli*.  
Id. lo projecte de prolongació dels carrers del Nort y Prempsa.

Id. un augment de 1.000 ptas. ab destí à un professor auxiliar en la escola de D. Joseph Dalmau y concedir igual augment à las escolas que tinguin més de 200 alumnes.

Nombrar celador al capatas de las brigadas municipals don Xerapi Mirambell, ab lo sou de 1.200 ptas. l' any.

Concedir permís pera practicar obras à don Emili Teixidor y à don Joan Cruanyes.

Aceptar pera local de la escola práctica lo ofert pel Sr. Carreras en lo carrer del Sach per preu de 70 ptas. mensuals y rebutjar los oferts pels senyors Cruanyes é Isern.

Sortejar d' entre ls concejals senyors Ciurana, Carreras, Pol y Salvat qui tenia de sortir, resultant esser lo Sr. Salvat.

Se doná compte de que en la actualitat funcionan 480 lámparas incandescentes y 17 d' arch voltách.

**AJUNTAMENT.** — *Sessió del 12 d' Abril* — (2.<sup>a</sup> convocatoria). — Reunits 14 concejals baix la presidencia del Sr. Boixa, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.  
Id. comptes de import total 145'50 pessetas.  
Concedir permís à D. J. Vila y Torús pera ocupar la via pública ab taules y cadiras.

Adjudicar definitivament la subasta del Escorxador Vell à la Casa « Planas Flaquer y C. » pel preu de 7.900 pessetas.

Aprobar los pressupòsits ordinaris, que resultan nivellats y que ascendeixen a 362,951'20 pessetas.

Obrir una informació per espai de 30 días à fi de que tothom pugui aportar datos sobre el dret que té el Municipi d' ocupar lo camp del Sr. Matas, en lo « Firal », los días de fira.

S' ha tornat à parlar molt aquests dies d' agitació y d' un pròxim aexecament dels carlins. Lo Govern diu que té presses totes les mides pera sofocar tot seguit qualsevol intent de revolta y assegura qu' han fracassat les gestions dels carlins pera atrairre element militar axis com també

pera procurar-se fondos. En la nostra província, que s' agüem, aytal agitació uo s' ha notat gens ni mica.

**Lo Capitàn Verdades** continua la seva campanya sobre lo succehit a Filipines. Segueix reunits sense haver pres creuat de brassos, y s' parla de retiros y passes à la reresa. En fi que comptat y rebatut tot quedará com estava. En efecte, no s' comprendria que l' exèrcit sol fos lo qui pagués los plats frençats quan aquí lo podríen tot.

— Pera ahir al vespre estava anunciat un meeting de propaganda en la sala del Odeón.

— No sabem si ls polaviejins de Gerona se varen donar ó no per aliidis per lo que deyein en l' últim número, de que semblava que amagaven sos noms: lo cert es qu' un diari local ha publicat los noms de les personnes, totes elles molt dignes, que forman lo Comitè d' aquesta ciutat, y son les següents: D. Joaquim d' Espina, president; D. Joan Almeda, D. Manel Nadal, D. Narcís Puig y Marcillo y D. Ramón Matas, vocals; y D. Narcís Roure, secretari.

L' haver fet pública la existencia del Comitè y donat los noms dels que l' forman, demostra que ls polaviejins aspiran à influir en la política de la província, y ara que l' seu gefe es al poder es quan deuen, més que en altre occasió, demostrar lo que valen y lo que poden.

Fins avui en la província de Gerona tot segueix com quan governava En Sagasta. Los nostres representants en les noves Corts serán ab poca diferència, y aquesta no essencial, exactament los mateixos que ns representaven en les Corts prop passades; cuneros à major part d' ells. La influencia y l' pes dels elements polaviejins en res s' ha donat à conixer, y continúan mangonejant la província silvelins, canalejistes y puigcerveristes en estreta conxòrxa; es à dir, los qu' han pujat al Govern y ls zayguts, representants los darrers de la immoralitat política y administrativa més desenfrenada qu' ha sofrit la província, desde l' temps del difunt D. Vicente, de trista recordansa.

Ab aquesta conducta se mata l' esperit públic y s' fa impossible ni la més llunyana esperança de regeneració dintre l' actual orde de coses. Los polaviejins se troben, donchs, en lo cas de parlar y de parlar clar al país. Aquest desitja y necessita saber si lo que s' fa en aquesta província mereix ó no lo seu assentiment. De callar, tindrà dret à suposar y à dir que ells també son de la conxòrxa y que res se pot esperar de la seva intervenció en la cosa pública; ab lo seu silenci s' emparan ja en la actualitat los silvelins, pera donar color de serietat y de pulcritut à la conducta que venen observant.

Si es que no son atesos, si es que s' prescindeix d' ells per complert, es precis que ho digan y que se sàpiga; sinó, el país podrá ab justicia ferlos responsables de tot lo que fassin ó deixin de fer los silvelins y ls seus aliats.

— Segurament dintre del present mes ó a principis del entrant, tindrà lloc l' acte inaugural de la agrupació catalanista de Caldas de Malavella. A aquesta solemnitat serán invitades totes las societats, agrupacions, periódichs y principals individualitats del nostre camp. Per las significadas persones que han promogut lo moviment catalanista en dita població y en la seva comarca y per la facilitat que hi ha d' assistirhi desde tots los punts de Catalunya, tenim ja avuy la seguretat de que l' acte tindrà senyalada importància.

— Diumenge passat va inaugurar-se à Barcelona ab tota solemnitat la nova agrupació democrática catalanista *Catalunya y Avant*, assistint-hi una gran gentada, y representacions de quasi totes las associacions y periódichs catalanistas. Hi estigueren també representats lo « Centre Catalanista de Gerona » y Lo GERONÉS, parlant en nom del abdós nostre estimat company N' Alfons Alsina, secretari d' aquest Centre.

— Copiém:

Segons los datos oficials publicats à Madrid, la extensió y població dels territoris abandonats per Espanya son los següents: Cuba, 118.833 kilòmetres quadrats; 1.631.690 habitants Puerto Rico, 9.315 kilòmetres quadrats; 798.570 habitants Filipines, 296.182 kilòmetres quadrats; 7.832.719 habitants Total 424.330 kilòmetres quadrats, y 10.262.979 habitants perduts per Espanya. Aquestes xifres representan quasi, la primera una extensió igual à la de la península que es de 492.230 kilòmetres quadrats, y la segona ls dos terços de la població de la metrópoli que es de 17 millions y mitg d' habitants

— La Diputació provincial, en una de las últimes sessions celebrades, acordà que la Comissió Central, en vista de totes las opiniones emeses per las Corporacions, entitats y periódichs consultats respecte à la proposició relativa al concert econòmic, dictaminà lo que estimà més convenient.

— En la Cambra Legislativa de Bèlgica s' ha discussit una proposició de llei relativa à que la dona casada puga disposar lliurement, en vida, de sos bens propis y també dels profits de son travall personal. Com que l' projecte de llei adoptat definitivament per la secció central de la Cambra belga té molta analogia ab la institució vigent à Catalunya dels « parafernals », creyem del cas fer notar que, mentres en las nacions progressivas introduheixen en llur legislació institucions que en nostra terra son tradicionals y seculars, los legisladors castellans, enemics de las llibertats jurídicas, no sols demostren ignorar las corrents modernes en matèries de Dret, sino que ofançan, ab disposicions propias de la època visigòtica, la vida d' expansió que sempre ha gousat Catalunya, adelantantse de sigles als progrès moderns.

— El dia 21 del vinent Maig, festa de la Pasqua Florida, celebrarà la sessió inaugural la nova Agrupació Catalana de Sampedor. En ella hi assistiràn representacions de totes las associacions y periódichs catalanistas.

— S'ha comunicat à nostre amich D. Joan Vila y Tous, per R. O. de 4 d' aquest mes, que ha sigut acceptat lo presupost d' instalació de son *Aparato electric Fenix* à bordo del acorassat « Carles V ». Felicitem al Sr. Vila.

— L'Ajuntament de Barcelona regala com a premi als Fuchs Florals de Colonia un brot de tarongina d' or, primorosament travallat, al qui acompañarà una llaçada de cinta: una baga es dels tres colors Alemanys y l' altre la senyera de Catalunya.

— Ha quedat estableta en lo Seminari de Vich la Càtedra de Arqueologia creada pel Sr. Bisbe d' aquella diòcesis Dr. Morgadas. La explicació de la esmentada assignatura està carregat del conservador del Museu Rvnt. Don Joseph Gudiol. Seria molt convenient que aquesta assignatura s' ensenyés en tots los seminaris: axis los pàrocos coneixerian les joyas que poseixen les esglésies, y de les quinas se desprenden moltes vegades per un grapat de plata ó a canvi de una joia, sense saber lo que's fan.

— Avans deahir morí en aquesta ciutat D. Ramona Plabosc viuda de Mateu, sogre de nostre estimat consoci D. Francisco Babot y Noguera. Acompanyem à nostre amich i familia en lo sentiment.

## LIBRES REBUTS

SOSPIRS DEL COR, per Rómulo Salleres, amb un prolech de Miquel Ventura Balanyà, quatre consideracions sobre l'obre de'n Hortensi Güell i un opuscule de'n Joseph Aladern — Reus. Imp. de Fills Sanjuàn, 1899. — Tomo de 95 plenes. Preu: 0'50 pts.

Aqueix llibre, es un aplech de «petits brevalls, intents de literatura y filosofia nascuts en hores de abrumadora soledat». En ells s'acredita son novell autor de pensador de temperament radical, d'artista desenvolt de tendències originals, y posa e relléu en vejeables disposicions literaries, avalorades per un elevat ideal de justícia, que's revela en les composicions més inspirades de l'obra, y que tant bé acomoda ab l'ideal artístich.

Donat l'entusiasme que l'anima, son d'esperar noves produccions, frufts més assahonats del jove escriptor reusenc, à qui agrahim l'exemplar que de sos *Sospirs del cor*, s'ha servit enviar-nos.

## SECCIÓ LITERARIA

### Sense ditxa.

Es à dir que vostés, volen sapiguer el perquè vaig sempre tant capificat y moix? quins son los motius de que aque la tranquilitat que'm distingia, s'bagi convertit ab ensoriment? Ja que s'hi empreny, no tinc inconvenient en manifestarsi fins ahont arriva la meva desditxa.

La situació meva, es molt trista; en va he buscat per l'arréu descans à mas fatigas, alivi à mas penas, consol mas desditxas; no he trobat més que algú nou disgust, altres perills, augmentant cada dia l'arxiu dels sufriments. Si algú de Vs. necessita un model d'angustias, ó per casualitat té l'humorada de volquer contemplar l'estampa que presenta tanta desgracia junta, que vinga à trobarme à mi. Sols un recurs me queda, l'esperansa; diuhem qu'ella alimenta à tothom que pateix; y efectivament, ella es la que apuntala la casa ruïnosa del martiri; sens ella, no hi ha servindre y tant punt eixa carinyosa amiga de la desgracia l'abandona, ve à sustituir-la sa contraria, la desesperació; situació en que l'home no confia en millorar sa sort, i se precipita à grants passos al fons del abism. L'esperansa es el cordial de la desditxa; qui es el qui no viu d'ella? — el qui es felis, me dirán; el que no té res que ambitionar. Mes, per ventura hi ha algú qu'ho siga de ditxos? fins aquells que l's marquen ab bona tinta ab l'envidiable títol d'afortunats, que l'alegria els hi sobra y sembla com si no haguessin llegit mai lo poema de la tristesa; fins aquets, considerals ditxosos, en lo color de la ditxa hi tenen més d'una ditada del color verdós de l'esperansa, y aixó es perquè la felicitat verdadera no existeix en aquest mon; si quelcom d'ella hi ha, es no més qu'un squeix; la planta mare, no s'hi crie en aquet jardí en el que solsament hi brollan flors qu'aviat passan, que se mantenent floridas durant un temps molt curt..... flors d'ali. La felicitat acabada, absoluta, la verdadera, se troba sols ab Deu; ab Ell hi ha lo jardí que guarda fresca y usada la planta de la ditxa. Aquí baix, tot es relatiu, passat; ja ho diu la frase vulgar de «tot son flors y violas» referintse à la tranquilitat d'un home, flors de temporada, algunes espinosas y altres sense flanya; eixas son las flors aquest jardi.

Si la gloria no existeix en aquest mon, no cal dir aquest nome es complertament ditxós, puig la felicitat aquesta va sempre barrejada ab la desgracia: qui estan igualadas las amfitrions? resulta indiferència; si hi ha més dosis de tristesa que de goigs, s'ha de partir; y, si per sort, el platet de la balansa que més baixa es el que conté la ditxa, aqui al home que li diuhem felis; y com qu'eixa felicitat es complerta, essent sols una partícula de la veritable, natural es que vagi acompañada d'una esperansa contingua. Sempre l'home aspira à un més enllà, y may se canviat perque el pis de la ventura està ensostret y l'home a tot hora lo trapeix damunt d'ell que l'amolesta, y treu pujar sempre més endalt, sens esporuguirlo los

innombrables esglahons que l'han de portar al terrat de la felicitat.

Si l'esperansa, per lo tant, no abandona ni à los més felissos, à los que ja han lograt en un sentit ó un altre satisfet un poch sos desitjos y aspiracions, qu'ha de fer aquell qui es la negació de tot benestar y que solsament lo rodejan pesars? Aquí 'm tenen à mi, un sach d'anguinias, l'ausència de tot lo que se'n puga dir satisfacció. Però la meva malaltia, com los hi he dit avans, té un consol encare; l'esperansa, pensar en millors temps. Això no priva de que jo me lamenti, puig l'exclamarse no es desesperar, y al home sempre deu esserli reconegut el dret de queixar-se quan no estigu content. Mes, me dirán Vs., sense paciencia y resignació no esperi consol à ses penas, puig ab paciencia vé que s'alcansa y ab la resignació son més passadoras las calamitats: tot lo que vulguin, ja comprehèn que tenen rahó; pero la paciencia y la resignació son dos senyors que no's deixan veure sovint, fent molt de temps que les busco y no les trobo y precisament això es un dels motius que 'm fa ser més desgraciat, no quedantme ni el remedie de la conformació, y fins crech que dintre poch perdré de vista à la mateixa esperansa. Y Vs. pensarán: quina pot ser la causa de tanta desditxa?, y fins pot esser que alguna persona de las que m' escolta, dolada de la virtut de la caritat, està ja gojosa devant de l'ocasió que se li presenta d'obrar be remediant en lo que pugui las penas del proxim. Diu que l'home troba consol poguent contar à las personas volgudas sos pesars, més, tremolo esglayat al pensar solsament l'efecte que l's hi produhiria la relació de la meva història: segurament que la beguda que l's hi donaría seria inseportable per lo amargant, puig sosposo que Vs. tenen bons sentiments y que, compadintse de mon trist estat, sentirian lo dolor que tota persona de cor experimenta quan véu sufrir als d'altres.

Vs. no poden imaginarse la causa del meu desconfió. Perduas de fortuna? Això no capsa à cap home fins l'extrém d' exclamarse pe'l meu istil. El pobre troba à voltes consol à sa miseria ab las sobras de la opulència; trist es serho de pobre, mes no es tampoch l'última paraula de la desgracia, perquè si la pobresa no va accompanyada de l'orgull y de la vanitat pol trobar un balsam que li dongui alivi, lo balsam de la caritat. La falta de salut, los sufriments fisichs, pot ser creuen qu'es lo que m' amohna?, res d'això; seria molt poch pacient si per tant poca cosa movia tals escandalls. No es solsament lo dolor de la materia lo que m' atormenta; la massa del martiri que 'm colpeja sens may parar, no's descuida tampoch de trucar à l'esprit que m'anima, y en va son calmants puig l'esprit no s'enten de rahons, es tossut y criatura, fent, com aquestas, rebecarias al presentarli al devant la xiera de la medicina. Si fos solsament lo cos el que patis ja tindria el meu pesar comparació y no cridaria fent mostra d'ell, puig si això fes, hauria de avergonyirme devant de l'exemple que 'm donarian los innombrables màrtirs que sens queixa han soportat tota classe de sufriments y donat l'última gota de sanch, ja siga per no negar à son Deu ó be en defensa de sa mare patria.

Ja 'm sembla veure lo somris d'alguna doncella, que fent gala de la intuició propia de son sexe, creu endevinar la causa de mon infern: un desengany; un amor desgraciat, Si: figúrinse l'amor més intens que criatura humana puga sentir, l'afecte més gran que el cor puga abrigar, y no podrán menos de comprender, qu'eix amor, qu'aquest afecte, que qui aixis estima, sufreix penas incomparables si no es d'aytal manera estimat. Si jo dons los hi manifestés à Vs. que ab deliri estimo y que la persona que m'ha inspirat tal amor, que la que ab tal forsa fa bategar lo meu cor, no m' correspon, no pot estimarme aixís à mi, puig l'amor no depen de la voluntat ¿no dirian que tinc rahó sobrada de presentarme devant de Vs. com a model de desventuras? Y si encara anyadis que no solsament no ha volgut accedir à mas súplicas, correspondiente ab un poch de carinyo, sinó que ab cinisme m'ha despreciat, fent mosa de las llàgrimes que per ella m'he dignat derramar ¿no veurià justificat mon desvari? Per si, no es digne d'inspirar compassió, el que apesar de sufrir desprecis, injurias y tots els desenganyos possibles é imaginables, inclòs el de veure en poder d'altre el carinyo que per si desitja y necessita com lo cos necessita aliment pera conservar la vida, encara l'estima més y ab més forsa l'idolatria, sens esperança d'oblidarla? Doncas aquest amor y tots los haguts y per haver, correspostos ó no, y ab totes las conseqüències desastrosas qu'hagin reportat, no son prou palla pera guarnir lo paller de ma desditxa; son pa y mel, comparat ab els meus sufriments: no es sols tampoch lo que tu pot ser creguerés, volguda amiga, la causa del meu aflijiment. Mes, tal vegada hi ha qui creu ab més fortuna descubrir el pot de las amarguras: la sogra. Crech com Vs. que la sogra es suficient à desesperar al mateix Job, vivir de la paciencia; qui sab si Deu, en lloc de probar la virtut de tant sant home ab martiris de tota especie, li hagués fet sentir los efectes que produeixen las caricias d'una sogra! Pot ser la paciencia li haguera fet alguna travessura, puig jo entenç que la sogra y la paciencia s'excluyen mutuament. Mes, si be comprehèn l'agonia que passa

el mortal que disfruta de la companyia d'una sogra, no es tampoch ella la font de mes males, puig los hi notifico que gracies à Deu encare me conservo solter, lo que 'm dona peu per rectificar, en cas que ab lo dit s'ofengués alguna senyora, puig com se veu, en lo referent à n'aquest cas, parlo per experiència agena. Ab lo dit crech que ja es sufficient demostració de que soch un desgraciat sens rival, perquè si totes las malures y sufriments fisichs y morals qu'he anomenat, més la companyia d'una mamá política, son goig y ditxa comparat ab lo que ocasiona mas penas; es evident que aquestas han d'esser la flor y nata del dolor; que en mi per lo tant, veuran à un home sense ditxa.

Hora es ja de no cansarlos més, y de que l's hi conti quin es el meu martiri; y com que crech fundada la curiositat que vostés sentiran en aquests moments per saber quins son los meus tropells, passaria à comunicalsi desseguida, sense descuidarme d'un mot ni d'un detall com si fes confessió de mos pecats, si no fos que vostés, y perdonin, res que ferne tenen de lo que jo estic passant, siguin penas, siguin glorias, puig cada bùté prou feyna à procurar-se à si mateix lo que falla li fassi, y no es en va que diuhen: «cuydat de tu, y no t'cuidis de ningú.»

J. BRUNET Y BARGUÑA.

### ¡Jo hagués sigut llorer!....

Quan vaig veure't anar cap à l'iglesia  
ab la caputxa al cap  
y l's rosaris lligats à las manetas  
à benebir lo ram,  
la branca de llorer, que tant cofoya  
hi portava també....  
¡Com hauria volgut, doncella hermosa,  
poguer esser llorer! ..

Quan l'olorós ramell prop de ta cara  
posavas per fluyrar,  
y en tots hermosos ulls ell se mirava  
lo mateix que á un mirall,  
y de ta boca respirar podia  
tos sospirs y l'alé...  
¡Qué hauria jo donat, noya bonica,  
per esser lo llorer...!  
SANTIAGO MASÓ Y VALENTÍ.

Mars de 1899.

## SECCIÓ COMERCIAL

### Mercat de Gerona del dia 15 d'Abril

Especies	Mesures	Pessets
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	18'00
Mestall	"	16'00
Ordi	"	9'50
Ségoi	"	14'00
Civada	"	8'00
Besses	"	15'00
Mill	"	17'00
Panís	"	18'00
Blat de moro	"	12'50
Llobíns	"	9'50
Fabes	"	13'50
Fabó	"	14'50
Fassols	"	22'00
Monjetes	"	22'00
Ous	Dotzena	00'90

## SECCIÓ RELIGIOSA

### Santoral

- Diumenge 16. — La Divina Pastore; St. Toribí y Sta. Eulàlia.  
Dilluns 17. — La beata Mariana de Jesús.  
Dimarts 18. — St. Eleuteri y Sta. Antia.  
Dimecres 19. — St. Lleó, St. Hermógenes y St. Vicens.  
Dijous 20. — Sta. Ignès.  
Divendres 21. — St. Anselm.  
Dissabte 22. — St. Soter y St. Cai.  
Diumenge 23. — Lo Patrocinio de St. Joseph; St. Jordi, patró de Catalunya.  
Dilluns 24. — St. Fidel, Sta. Bona y Sta. Doda.  
Dimarts 25. — St. March y Sta. França.  
Quaranta Hores.  
Dels dies 16 al 22 en la Iglesia de las Germanetas dels pobres; dels 23 al 25 en la del Hospital.

## Guia del viatger en la Comarca

**Amer** — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona à Olot y carretera de Sta. Coloma à Olot y de Gerona à Anglès á 18 km. de Gerona.

**Anglès.** — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent á Amer).

**Arbucias.** — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

**Armentera.** — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

**Bagur.** — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassà á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

**Banyolas.** — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Ayguas sulfuroosas.

**La Catalana.** — Ferretería, quincallería y mercería. Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

**Besalú.** — 41 km. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l'última població.

**Blanes.** — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

**Cadaquers.** — A 54 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

**Caldas de Malavella.** — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — **Vichy Catalá.** — Cotxes de abdos establiments á tots los trens.

**Calonge.** — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols á Palamós.

**Camprodón.** — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

**Cassa de la Selva.** — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona á Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

**Castell d'Aro.** — 25 km. (Id. anterior).

**Castelló d'Ampurias.** — 41 km. Carretera de Figueras á Rosas.

**Figueras.** — 32 km. Estació ferrocarril de T. B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

**Gerona.** — Capital de Provincia. — Audiència. — Jutjat de 1.ª instància. — Sucursal del Banc d'Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

**Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni).** — Carrer Nou.

**Café Norat.** — Rambla de la Llibertad.

**Encesa y C. en comandita.** — Farinera. — Carretera de Barcelona.

**E. Barangé y fills.** — Fàbrica de sabó á Gerona, Granollers y Barcelona.

**Pérez, Sauri y Noguer.** — Fàbrica de ciments y cal hidràulica. — Industria 2.

**Fills de Esteve Garriga.** — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

**P. Llurella y C.º** — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos per incandescència per gas. — Plassa del Oli, 6.

**J. O. Carbó.** — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Platería 30. — (Quatre cantons).

**Salieti y C.º** — «La Gerundense». — Fàbrica de paper continuo.

**Succesors de Pau Cassá.** — Gran magatzem de paper pintat pel decorat de habitacions. Gran varietat de motlluras. — Constitució 11.

**Hostalrich.** — 39 km. Estació ferrocarril de T. B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

**La Bisbal.** — 27 km. Estació Tramvia Flassà á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

**La Escala.** — 32 km. Carretera de La Bisbal á Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

**La Junquera.** — 47 km. Limit en la carretera de Barcelona á Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfuroosas).

**La Sellera.** — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

**Llagostera.** — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y á Caldes de Malavella.

**Llansá.** — 41 km. Estació ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

**Lloret de Mar.** — 32 km. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins á Tossa.

**Massanet de Cabrenys.** — 54 km. Carretera desde Figueras.

**Olot.** — 48 km. Carreteras á Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

**Palafrugell.** — 41 km. Estació Tramvia Flassà á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

**Palamós.** — 44 km. Estació del Tramvia de Flassà, límit de les carreteres de Sant Feliu y de Gerona.

**Rosas.** — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

**Sant Feliu de Guixols.** — 36 km. Ferrocarril fins á Gerona: carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

**Sant Hilari Sacalm.** — 38 km. Carretera á la estació de Hostalrich y á Vich. Ayguas acidulo carbonatadas.

**Sant Pere Pescador.** — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

**Sta. Coloma de Farnés.** — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. B. y F.) y carreteras á Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

**Torroella de Montgrí.** — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

**Tossa.** — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

**Vidreras.** — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

**Viladrau.** — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyoles. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

## Banch Vitalici de Espanya

### LA PREVISION

#### BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyias de segurs sobre la vida reunides

Carrer ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235.908'05 pts. Capitals assegurats desde la fundació de les C.ºs fins al 31 Dbre 1897. 203.80.352'95 »

Pagat per sinistres, pólisses vencudes y altres comptes fins igual data. . . . . 13.382.881'61

Delegat general en la Província

**Joseph Coderch y Bacó**

Agents en la Capital

**Toribí Corominas.** — **Narcís Boadas**

## DENTÍFRIC ROCA

### AL SALÓ



El més higiènic y poderós antisèptic per evitar les caries y demés enfermetats de la boca.

**Vi de Nou de Kola** del Dr. Roca. — Tònic neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d'ahorros.

**Vi Iodo Tánic** del Dr. Roca.

**Vi Iodo Tánic Fosfatat** del Dr. Roca. — De millors resultats que l'oli de fetje de bacallà, y de gran utilitat per combatre l'escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son á basse de Jerez y Málaga legitims

De venda á casa l'autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4.—Girona

**LOGO** PERIODICH PORTA-VEU  
DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31  
PRIUS DE SUSCRIPCIÓ

Estranger.	1'50 peseta trimestre
Un número sol.	0'10 id.
1'25 id.	id.
1'00 id.	id.
Girona.	1'00 id.
Roma.	1'00 id.

## CORREUS

### Entradas

Madrid. . . . . 9'30 mati.

Barcelona. . . . . 9'30 m. y 5'45 t.

Fransa. . . . . 7'30 m. y 3'20 tarde

Puigcerdà y Ripoll. . . . . 5'30 m.

Olot y sa línia. . . . . 5'30

S. Feliu de Guixols . . . . . 6'21 m. y 2'11 tarde

Amer y sa línia. . . . . 6'30 m.

S. Aniol y sa línia. . . . . 7'00 m.

Estanyol y sa línia. . . . . 7'00 m.

### Sortidas

Madrid. . . . . 2'30 tarde.

Barcelona. . . . . 6'30 m. y 2'30 tarde.

Fransa. . . . . 8'30 m. y 5 tarde.

Puigcerdà y Ripoll . . . . . 11'00 m.

Olot. . . . . 11'00 m.

S. Feliu de Guixols . . . . . 9'06 m. y 5'35 tarde

Amer. . . . . 10'00 m.

S. Aniol. . . . . 10'00 m.

Estanyol. . . . . 10'00 m.